

ler en moderne holdning over for borgerne, idet de mere opfattes som kunder end som klienter uden selvbestemmelse.

Og hvad bedre er: Erfaringerne viser, at de ældre er glade for valgmuligheden og det serviceløft, det fører med sig i de offentlige tilbud. Erfaringerne viser nemlig, at offentlige tilbud ofte bliver mere servicebevidste, når der er mulighed for, at de bliver fravalgt.

Men foruden de mange positive resultater har mange kommuner gjort en negativ erfaring, idet de er blevet klar over, at der er en lovmæssig barriere for udvikling af nye løsninger, idet hjemmesygeplejersker ene af alle faggrupper skal være kommunalt ansatte. Denne lovbestemmelse viser sig i praksis at være en hindring for det optimale samarbejde mellem to områder inden for ældreomsorgen. I alle kommuner er der et overordentlig tæt samarbejde mellem hjemmesygeplejen og hjemmehjælpsområdet, og det er for praktikere uforståeligt, at ikke alt personale, som arbejder tæt sammen, kan have samme arbejdsgiver.

Da Danmark nu er udråbt som foregangsland – eller der gøres forsøg på at gøre det – var det vel forventeligt, at regeringen ville driste sig til at åbne for en forsøgsmulighed, når der har været efterlysning af en sådan. Der er i kommunerne en vilje til at gå nye veje, og de vil fortsat blive betrådt. Det er bare ærgerligt, hvis det fortsat skal være sådan, at hjemmesygeplejen ikke må tages med, for det kan ødelægge helheden i de tilbud, de ældre modtager.

Det er svært at forstå logikken i denne sag. Det opleves som et uforståeligt paradoks, at der kun er én ansættelsesmulighed for hjemmesygeplejersker. Tidligere levede vi fint og godt med, at hjemmesygeplejersker var ansat af private, var ansat af sygekasser, var ansat af menigheder og meget andet, for det havde vi meget udmærkede erfaringer med. Men nu går den ikke længere.

Den intime personlige pleje betros jo i andre sammenhænge til personer, som er ansat i privat virksomhed. Højt specialiseret lægebehandling kan udføres af privatansatte læger, som bistås af ligeledes privatansatte sygeplejersker, der til fulde lever op til patienternes forventninger, og sygeplejearbejdet på offentlige hospitaler udføres af privatansatte sygeplejevikarer, uden at det giver anledning til bekymring. For god ordens skyld vil jeg gerne understrege, at det altid er kommunen, der har ansvaret for, at arbejdet bliver udført både forsvarligt og til-

fredsstillende, og det ganske uafhængigt af, om det er private eller offentlige, der løser opgaven.

Mange kommunale politikere har lagt berøringsangsten fra sig, når det drejer sig om at udvikle samspillet mellem den private og den offentlige sektor. Det ville være rart, om denne udvikling også kunne afspejle sig i dette Ting.

Henriette Kjær (KF):

Det Konservative Folkeparti fremsætter igen forslaget til folketingsbeslutning om, at det skal være muligt for kommuner at bruge privatansatte sygeplejersker i hjemmesygeplejerskeordningen, fordi der stadig er behov for nytænkning og videreudvikling inden for området.

Lad mig slå fast med det samme, at vi i Det Konservative Folkeparti finder det vigtigt, at både ældre og andre, der af en eller anden årsag behøver sygepleje, får en god og kvalificeret pleje, som de kan føle sig tryg ved, og en pleje, som dækker deres behov. Det skal vi sikre.

Hvis man tillader en udlicitering af hjemmesygeplejerskeordningen, viser erfaringerne fra andre lande, at politikerne faktisk får meget bedre føling med, hvad det er, der er de ældres behov. Den kommunale service bliver mere synlig for kommunalbestyrelsesmedlemmerne, og de bliver faktisk mere bevidste om, hvilke tilbud det egentlig er, de giver de ældre. Man gør ved en udlicitering servicen mere følsom over for eventuelle u hensigtsmæssigheder, og opstår der fejl, er det lettere at rette op på dem, netop fordi man har fået kortlagt hele systemet; man har fået mere gennemsigtighed.

Noget af det helt afgørende for de grupper, der har behov for hjemmesygepleje, er, at der ikke hele tiden kommer en ny person ind i deres hjem. Det skaber tryghed, at det i videst muligt omfang er den samme person, der kommer igen og igen, og her viser erfaringerne fra andre lande, at der er mindre gennemtræk af personale i den private del af hjemmesygeplejen end i den offentlige. Jeg synes, det er meget vigtigt at have det kvalitetskrav for øje, for det er jo helt afgørende for den tryghed, man føler som bruger af systemet.

I Det Konservative Folkeparti mener vi, det er vigtigt, at vi hele tiden udvikler og forbedrer de velfærdsydelse, vi tilbyder borgerne, men vi mener samtidig, at det skal ske under politisk kontrol. Det må være politikerne, der fastsætter de overordnede mål og kvalitetskrav, og med en mulighed for udlicitering af hjemmesygeplejerskeordningen kan politikerne på ingen måde